

mes élet alapját, az erőt a rossz elleni küzdelemhez, a reményt a próbatétben, az indítást ahhoz, hogy a közösség is minél emberibbé legyen.

A jubileumi szentév a történelmi múltra irányította a figyelmet, amelyben Jézus feltámadásának ténye áll a középpontban. *Korunk különösen érzékeny a történelmi igazságokra.* Jézus feltámadásának a tényét közvetlenül nem szemlélhetjük, de tapasztaljuk Jézus feltámadásának az erejét, amely ott működik a hívők lelkében, ott működik a történelemben közel kétezer esztendeje. A szentév rámutatott Jézus feltámadásának valóságára, melyet korunk embere is ugyanúgy befogadhat; és aki befogadja, annak az a megtisztelő feladat is osztályrészül jut, hogy életével tanúskodjék Jézus feltámadásáról és feltámadásának az erejéről.

Galambosi László

Krisztus koronázása

*Hol a rigót kővel dobják,
Istenfiát káromolják.
Káromolják, ostorozzák;
tövissel koronázzák.*

*Barlangokból kibukkanók,
forrásokra félve hajlók
rettegik a szögcsattogást.
Vélik, vérbe hull a palást.*

*Megkínzott fej mellre horgad.
Egyik lator nyögve borzad.
Másik lator fohászkodva,
békélten néz lándzsásokra.*

*Homálykalit a Nap körül.
Rózsa szakad. Ártó örül.
Hevernek a rigótollak,
asszonytérdek roskadoznak.*

*Asszonytérdek roskadoznak.
Tanítványok botladoznak.
Fénypólyában Bölcsék Bölcse,
sülyed csorba sziklaölbe.*

*Miért kellett meghalnia?!
Jajong a lúd. A vadliba
szemfedőre deret hamvaz.
Kölyöknyulat fog a farkas.*

*Hempergeti! Hóba nyomja.
Konclesőkre ront morogva.
Jaj! a vesztes mit se hall már.
Üres a tél, rablott kaptár.*

*Pribékeké minden utca.
Posványos a csorda kútja.
A barmokat leigázva
terelgetik csontikarámba.*

*Hiába a teli jászol,
hegyről hegyre rogy a pásztor.
Báránybunda hullámozva
világol. Ég kilenc gyertya.*

*Kilenc gyertya gyászszesztbe.
Lepelben a Világ Tükre.
Kenyér, hal, ha szaporodna,
siratóknak mégse jutna.*

Mégse jutna, csak a pribék
markolhatna, soha a nép.
Csak a hóhér lakhatna jól.
Jég zuhog a harangokból!

Hátunk veri, arcunk veri;
a bitókat pikkelyezi.
Hol a rigót kővel dobják,
Istenfiát káromolják.

Káromolják hajlékunkat.
Szívkehlyhünkön prémes ujjak;
marcangolnák három felé,
hogy görbedjünk csizmák elé.

Tolvaj, zsvány ne lapuljon;
ne üssön résti! Meglakoljon!
Ne sorvadjunk! Vermek mélye
ne fojthasson feketébe!

Szabad Krisztus száll a mennybe,
csókolgatja naplemente.
Esthajnali csillag várja
aranyozott számolyára.

Ne görbedjünk csizmák elé,
csikónk szökjön hazafelé.
Iparkodjunk anyánk elé,
gyámolító keze közé.

Virág bomlik pirkadatból.
Húrok bongnak, révész hangol.
Főlragyognak márványmartok,
pálmalombbal intő partok.

Gólya készül berki rétre,
szivárványba lebegése
habot vet, ha fordul szárnya.
Ablakot tár a Nap Háza.

Nád a tóból halkán kortyol.
Halász iszik kulacs-holdból.
Kalászon hált, pipacspárna
mögött pirul tarisznyája.

Mintha döngne lakodalom,
énekel a sokadalom.
Koszorúba kit foghatnak?
Kalácsokkal kit fogadnak?

Billeg bimbók billentyűje.
Krisztus szirmot hint a fűbe;
becézeti homlokunkat,
hessegeti nyomorunkat.

Hessegeti! Magasztaljuk.
Paripáját szerszámozzuk.
Sugarakban hajladoxva
fürkésznünk a csillagokra.

Gondos Urunk oltalmazzon!
Vendégelje Boldogasszony!
Élő többé ne éhezzen!
Születendő ne vétkezzen!

Ártók Jézust ne bolygassák!
Kardok közé ne szorítsák!
Olisa belénk gyöngéd titkát!
Gyötrelmek ne szomorítsák!

**Báránybunda hullámozva
világot. Ég kilenc gyertya.
Sugarakban hajladoxva
táborozzunk csillagokra!**

A SZERKESZTŐSÉG KÖZLI: Kérjük kedves munkatársainkat, hogy lapunknak szánt kézira-
taikat két példányban (egy másolattal) és a szabványnak megfelelő gépeléssel (egy oldalon 25
sorral, egy sorban 60 leütéssel, kettős sorközrel, megfelelő margóval) küldjék be, mert ezzel
egyrészt megkönnyítik a nyomdai korrekktúra munkáját, másrészt megkímélik a szerkesztőséget
a kézirattmásolás többlet-költségeitől. – Kéziratokat és illusztrációkat, amelyeket nem mi kér-
tünk, vagy előzetesen nem beszélünk meg, nem őrziünk meg és nem küldünk vissza. – Szerkesz-
tőségi fogadóórak: hétfő, kedd, csütörtök 9–15,30 óráig.